Ročník 1985

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 11 | Vydána dne 10. června 1985 | Cena Kčs 2,—

OBSAH:

44. Vyhláška federálního ministerstva dopravy, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva dopravy č. 127/1964 Sb., o městském přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů

45. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se stanoví podrobnosti o provádění záznamů o vzniku a skončení pracovních vztahů do občanských průkazů

46. Vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky o postupe pri úmrtí a o pohrebníctve

47. Vyhláška Federálního statistického úřadu o jednotné soustavě národohospodářských ukazatelů

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

44

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 30. května 1985,

kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva dopravy č. 127/1964 Sb., o městském přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů[1])

Federální ministerstvo dopravy stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 4 odst. 2 zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, podle § 57 odst. 1 zákona č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasílatelství, a podle § 508 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., ve znění zákona č. 131/1982 Sb.:

Čl. I

Vyhláška ministerstva dopravy č. 127/1964 Sb., o městském přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů se mění a doplňuje takto:

1. V § 7 odst. 1 písm. a) se slova „přirážky

[1]) Vyhláška ministerstva dopravy č. 127/1964 Sb., o městském přepravním řádu, ve znění vyhlášky č. 151/1971 Sb., vyhlášky č. 118/1973 Sb., vyhlášky č. 3/1977 Sb., vyhlášky č. 123/1979 Sb. a vyhlášky č. 44/1985 Sb. je uveřejněna v částce 14/1985 Věstníku dopravy.

a pokuty" nahrazují slovy „jiné částky stanovené tímto řádem nebo tarifem,".

2. V § 9 odst. 2 druhé větě se slova „druhého kočárku" nahrazují slovy „dalších kočárků".

3. § 11 odst. 2 zní:

„(2) Bez schrány je možno vzít do vozidla jen psa. Cestující se psem bez schrány může nastoupit jen s vědomím průvodčího (řidiče); mimo dobu zvýšených nároků na přepravu může průvodčí (řidič) dovolit přepravu psa každé velikosti. Pro přepravu psů bez schrán se stanoví tyto podmínky:

a) pes má bezpečný náhubek a je držen na krátké šňůře,

b) nejde o nemocného, špinavého nebo zlého psa,

c) v jednom vozidle se přepravuje nejvýše jeden pes; toto omezení neplatí, jde-li o dva psy, které s sebou do vozidla bere jeden cestující.".

4. § 13 odst. 5 zní:

„(5) Vydává-li se jako doklad o zaplacení jízdného na určité časové období předplatní známka nebo časový kupón, je cestující povinen

a) předplatní známku přilepit celou plochou na místě určeném předtiskem nebo,

b) časový kupón vyplnit a umístit tak, jak stanoví tarif.".

5. V § 18

a) v odstavci 2 první a druhá věta zní:

„(2) Cestující, který se nemůže na vyzvání podle odstavce 1 prokázat platnou jízdenkou, je povinen zaplatit jízdné a částku 100,— Kčs. Cestující, který se nemůže na vyzvání podle odstavce 1 prokázat platným dokladem o zaplacení dovozného, zaplatí dovozné a částku ve výši pětinásobku dovozného.";

b) v odstavci 2 se na konci připojuje tato věta: „V provozu s placením jízdného (dovozného) mimo vozidlo (§ 22a) zaplatí uvedené částky cestující bez platné jízdenky, který po nástupu do vozidla bez prodlení nevyznačí na jízdence pro jednotlivou jízdu nastoupení jízdy technickým zařízením pro označování jízdenky pro jednotlivou jízdu (dále jen „označovací zařízení").";

c) v odstavci 3 se za větu první vkládá tato věta: „Cestující je povinen zaplatit jízdné a částku 100,— Kčs.".

6. V § 19 odst. 2 se slovo „pokutu" nahrazuje slovem „částku".

7. V § 20

a) v odstavci 5 se na konci připojují tato slova: „a s výjimkou výstupní zastávky vybavena též vývěsným jízdním řádem.";

b) odstavec 6 zní:

„(6) Průvodčí (řidič) je povinen ohlásit název zastávky, a to nejpozději při zastavení vozidla v zastávce. Řidič tuto povinnost nemá, není-li vozidlo vybaveno příslušným technickým zařízením.";

c) v odstavci 7 se středník za slovem „zastávky" nahrazuje čárkou a vkládají se slova „zastavit znovu každé vozidlo (soupravu) u označení zastávky je dopravce povinen v případě, že tam stojící osoba těžce postižená na zdraví dává zvláštním označením[2]) znamení k zastavení;".

8. § 21 odst. 2 zní:

„(2) Pro nemocné osoby, invalidy a těhotné ženy musí být v každém vozidle vyhrazeno a zřetelně označeno nejméně šest míst k sezení. Cestujícím těžce postiženým na zdraví, kterým byly podle zvláštních předpisů[3]) poskytnuty mimořádné výhody, musí být umožněn nástup do vozidla všemi dveřmi určenými pro cestující; všemi dveřmi určenými pro cestující může být nástup do vozidla umožněn též cestujícím viditelně těžce poškozeným na zdraví.".

9. V § 22

a) v odstavci 3 druhé větě se za slovo „nastoupit" vkládají slova „být v prostoru zastávky a";

b) v odstavci 7 písm. c) se na konec připojují slova „a v prostoru, kde brání řidiči ve výhledu z vozidla,";

c) v odstavci 8 se slovo „pokutu" nahrazuje slovem „částku".

10. V § 22a odst. 2 se slova „při nástupu na ní" nahrazují slovy „po nástupu bez prodlení na ní" a slovo „znehodnocovačem" se nahrazuje slovy „označovacím zařízením".

11. § 23 odst. 1 zní:

„(1) Pokud to místní dopravní poměry vyžadují a pokud to tento přepravní řád připouští, je dopravce oprávněn provést v pravidelné přepravě osob zvláštní místní úpravy; odchylně od přepravního řádu může upravit jen podmínky stanovené v § 6 odst. 3, § 8 odst. 3 písm. f) a g), § 9, § 11 odst. 2 písm. c), § 12 odst. 4, § 22 odst. 4 a v § 22 odst. 7 písm. d) v části týkající se zákazu uvádět v činnost návěstní zařízení dopravce.".

12. Nadpis oddílu druhého části druhé zní:

---

[2]) Označení stanoví federální ministerstvo práce a sociálních věcí ve spolupráci se zúčastněnými orgány.

[3]) Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky č. 130/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky č. 134/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon Slovenské národní rady o působnosti orgánů Slovenské socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

„Objednané jízdy na městských tramvajových a trolejbusových dráhách".

13. Nadpis oddílu čtvrtého části druhé zní:

„Přeprava osob v městských rychlodráhách".

14. § 28 včetně nadpisu zní:

„§ 28

Platnost oddílu prvního pro přepravu osob v městských rychlodráhách

(1) Pro přepravu osob a jejich zavazadel městskými rychlodráhami platí obdobně ustanovení § 6 až 8, § 10 s výjimkou odstavce 1, § 11 odst. 1, § 13, § 14 odst. 5 a 6, § 16, 17, § 18 odst. 3, § 19, § 20 s výjimkou odstavců 5 až 8, § 21 s výjimkou odstavce 2 a § 22 s výjimkou prvé věty odstavce 4; při tarifním odbavení cestujících jízdenkou pro jednotlivou jízdu (§ 29 odst. 1) platí obdobně též ustanovení § 12 odst. 1 a 5, § 14 odst. 2, § 15 s výjimkou odstavců 4 a 5 a § 18 odst. 1 až 3.

(2) Ustanovení citovaná v odstavci 1 se s výjimkou § 13, § 14 odst. 5 a 6, § 16 a 17 přiměřeně vztahují na celý prostor městské rychlodráhy, v němž se cestující může pohybovat po tarifním odbavení (dále jen „přepravní prostor"). Pokud se v těchto ustanoveních hovoří o průvodčím nebo řidiči, rozumí se tím oprávněný pracovník, slovem zastávka se rozumí stanice městské rychlodráhy.".

15. § 29 včetně nadpisu zní:

„§ 29

Vstup do přepravního prostoru, placení jízdného a dovozného

(1) Dopravce se souhlasem příslušného národního výboru určí, zda tarifní odbavení cestujících platících jednotlivou jízdu bude prováděno vložením mince do turniketu nebo jízdenkou pro jednotlivou jízdu.

(2) Přepravní prostor je od ostatního prostoru městské rychlodráhy oddělen podle způsobu tarifního odbavení buď vstupními a výstupními turnikety a průchody nebo vstupy, výstupy a průchody pro cestující. K přepravnímu prostoru patří zejména schodiště, chodby, pohyblivé schody (chodníky), haly, nástupiště, stanice a vozidla městské rychlodráhy určená k přepravě osob. Hranice mezi přepravním prostorem a ostatním prostorem městské rychlodráhy musí být zřetelně označena. Do přepravního prostoru jsou cestující povinni vstupovat vstupními turnikety, popřípadě vstupy a průchody určenými pro cestující.

(3) Jestliže je tarifní odbavení cestujících prováděno vložením mince do turniketu, je dopravce povinen v každé stanici zřídit a udržovat v provozu zařízení umožňující výměnu mincí za mince potřebné k odbavení cestujících, popřípadě zajistit výměnu mincí jiným způsobem. Výměna mincí musí být cestujícím umožněna po dobu, po kterou je jim dovolen vstup do přepravního prostoru. Dopravce je povinen určit a označit, které turnikety a průchody slouží k odbavení cestujících platících jízdné pro jednotlivou jízdu a které pro odbavení cestujících s časovými jízdenkami, cestujících se zavazadly podléhajícími placení dovozného a cestujících s nárokem na slevu jízdného.

(4) Jestliže je tarifní odbavení cestujících prováděno jízdenkou pro jednotlivou jízdu, je dopravce povinen v každé stanici zajistit prodej jízdenek pro jednotlivou jízdu; prodej jízdenek může být zajištěn předprodejními automaty, které mohou být umístěny i mimo uzavíratelný prostor stanice. Před vstupy a průchody do přepravního prostoru musí být umístěn dostatečný počet označovacích zařízení, kterými lze označit na jízdence pro jednotlivou jízdu čas nastoupení jízdy, popřípadě jiné údaje; označovací zařízení může být spojeno se zařízením na prodej jízdenek. Koupě jízdenek pro jednotlivou jízdu musí být cestujícím umožněna po dobu, po kterou je jim dovolen vstup do přepravního prostoru.

(5) Při tarifním odbavení cestujících platících jednotlivou jízdu vložením mince do turniketu se postupuje takto:

a) cestující platící jednotlivou jízdu, který nemá zavazadlo podléhající placení dovozného, zaplatí jízdné vložením mince stanovené hodnoty do otvoru vstupního turniketu; po vložení mince smí vstoupit do přepravního prostoru jen jeden cestující;

b) cestující platící jednotlivou jízdu, který má zavazadlo podléhající placení dovozného, použije průchodu nebo turniketu určeného pro držitele časových jízdenek; jízdné a dovozné zaplatí podle místní úpravy provedené dopravcem buď přesně odpočítanou částkou pracovníkovi dopravce, který tento průchod nebo turniket obsluhuje, nebo vložením do otvoru příslušného odbavovacího zařízení;

c) cestující, který je držitelem časové jízdenky, použije průchodu nebo turniketu určeného pro držitele časových jízdenek; jízdenku předloží ke kontrole pracovníkovi dopravce obsluhujícímu průchod nebo turniket nebo zařízení, které kontrolu provádí; má-li cestující zavazadlo podléhající placení dovozného, zaplatí dovozné způsobem uvedeným pod písmenem b);

d) cestující s nárokem na slevu jízdného a cestující s bezplatně přepravovaným dítětem nebo dětmi použijí průchodu nebo turniketu určeného pro držitele časových jízdenek; jízdné zaplatí způsobem uvedeným pod písmenem b).

(6) Při tarifním odbavení cestujících jízdenkou pro jednotlivou jízdu je cestující, který nemá platnou časovou jízdenku nebo nárok na bezplat-

nou přepravu, povinen opatřit si předem jízdenku pro jednotlivou jízdu a před vstupem do přepravního prostoru označit na ní označovacím zařízením čas nastoupení jízdy. Označená jízdenka platí po dobu stanovenou tarifem. Obdobně se postupuje při tarifním odbavování zavazadel.

(7) Cestující jsou bez vyzvání povinni zaplatit jízdné a dovozné nebo označit na jízdence nastoupení jízdy nebo předkládat jízdenky ke kontrole.".

16. V § 30

a) nadpis § 30 se vypouští;

b) v odstavci 1 se slova „zvláštní přirážku ve výši 50,— Kčs." nahrazují slovy „částku ve výši 100,— Kčs." a vypouštějí se slova „nebo neplatnou předplatní jízdenkou pro jednotlivou jízdu,";

c) v odstavci 2 se slovo „přirážku" nahrazuje slovem „částku" a vypouštějí se slova „předplatní jízdenky pro jednotlivou jízdu nebo";

d) v odstavci 3 se slova „zvláštní přirážku" nahrazují slovem „částku".

17. V § 31

a) odstavec 1 zní:

„(1) Cestující, kteří používají pohyblivých schodů, jsou povinni se přidržovat pohyblivého madla a stát čelem ve směru pohybu pohyblivých schodů po jejich pravé straně; stání vlevo je dovoleno jen při vyšším obsazení pohyblivých schodů.";

b) v odstavci 2 se za slova „pohybu pohyblivých schodů" vkládají slova „po jejich levé straně".

18. V § 34 odst. 2 první větě se slova „nejméně 2 místa k sezení" nahrazují slovy „nejméně šest míst k sezení".

19. V § 36 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Jestliže v pravidelné přepravě osob nebyla provedena přeprava cestujícího s platnou jízdenkou nebo je-li pokračování v jízdě znemožněno, má tento cestující práva uvedená v § 6 odst. 1. Neprovedení přepravy z těchto důvodů, zpožděný příjezd, odjezd, popřípadě ztráta přípoje nezakládá právo na náhradu škody.".

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

20. V jednotlivých ustanoveních vyhlášky s výjimkou § 26 odst. 1 se slovo „přepravné" nahrazuje slovem „dovozné".

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1985.

První náměstek:

Ing. **Chovan** v. r.

45

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 1. dubna 1985,

kterou se stanoví podrobnosti o provádění záznamů o vzniku a skončení pracovních vztahů do občanských průkazů

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 25 odst. 3 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem vnitra a po projednání s Ústřední radou odborů:

§ 1

Rozsah platnosti

Vyhláška se vztahuje na záznamy o vzniku a skončení pracovního (učebního) poměru, členského poměru k výrobnímu družstvu nebo k jednotnému zemědělskému družstvu a interní aspirantury (dále jen „pracovní vztah") prováděné organizacemi do občanských průkazů v případech stanovených nařízením vlády Československé socialistické republiky.[1])

§ 2

Záznam o vzniku pracovního vztahu

(1) Záznam o vzniku pracovního vztahu se provádí podélným razítkem o výšce do 35 mm a délce do 60 mm, v němž je uveden název organizace, u níž je občan v pracovním vztahu, a adresa jejího sídla (dále jen „vstupní razítko"). Do otisku vstupního razítka vyplní pracovník pověřený k tomu organizací (dále jen „pověřený pracovník") den, od něhož je občan v organizaci zaměstnán, den provedení záznamu a záznam podepíše.

(2) Jestliže při organizačních změnách v organizaci pracovní vztah občana nekončí, ale práva a povinnosti organizace z pracovního vztahu přecházejí na jinou organizaci,[2]) upraví organizace, na niž tato práva a povinnosti přešly, záznam o vzniku pracovního vztahu uvedený v odstavci 1. Úpravu provede pověřený pracovník tak, že pod vstupní razítko předchozí organizace uvede slova „Organizační změna ke dni" a připojí den, k němuž přešly práva a povinnosti z pracovního vztahu občana (tj. den, kdy nabylo účinnosti rozhodnutí o organizační změně); pod tento text otiskne vstupní razítko, škrtne v něm rubriku o vzniku zaměstnání, vyplní den provedení záznamu a záznam podepíše.

(3) Pokud organizace, na niž přešly práva a povinnosti z pracovního vztahu občana, nemá výjimečně v době účinnosti organizační změny vstupní razítko, provede pověřený pracovník úpravu uvedenou v odstavci 2 ručně tak, že pod slova „Organizační změna ke dni" připojí den přechodu práv a povinností, název a adresu sídla organizace, den provedení úpravy, razítko organizace a záznam podepíše.

(4) Podle ustanovení odstavců 2 a 3 postupuje organizace také v případě, dojde-li pouze ke změně jejího názvu nebo sídla.

§ 3

Záznam o skončení pracovního vztahu

(1) Záznam o skončení pracovního vztahu se provádí podélným razítkem o rozměrech uvedených v § 2 odst. 1, v němž je uveden název organizace a adresa jejího sídla (dále jen „výstupní razítko"). Do otisku výstupního razítka vyplní pověřený pracovník den skončení pracovního vztahu, den provedení záznamu a záznam podepíše.

(2) Jde-li o skončení členského poměru nebo interní aspirantury, provede pověřený pracovník na otisku výstupního razítka příslušnou úpravu („Členský poměr skončil dne" nebo „Interní aspirantura skončila dne").

§ 4

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. M. **Boďa** v. r.

---

[1]) § 1 až 3 nařízení vlády ČSSR č. 54/1975 Sb., kterým se provádí zákoník práce,
§ 64 odst. 4 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon).
§ 14 odst. 3 zákona č. 39/1977 Sb., o výchově nových vědeckých pracovníků a o dalším zvyšování kvalifikace vědeckých pracovníků.
§ 2 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) vyhlášky ČSAV č. 54/1977 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti o pracovněprávních vztazích účastníků vědecké výchovy a studijních pobytů a o poskytování stipendií.

[2]) § 249 až 251 zákoníku práce.
§ 99 odst. 4 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví.

Příloha k vyhlášce č. 45/1985 Sb.

VZORY

provádění záznamů o vzniku a skončení pracovních vztahů do občanských průkazů

I.

Vznik pracovního vztahu

a) Vzor vstupního razítka a záznamu o vzniku pracovního vztahu podle § 2 odst. 1 vyhlášky

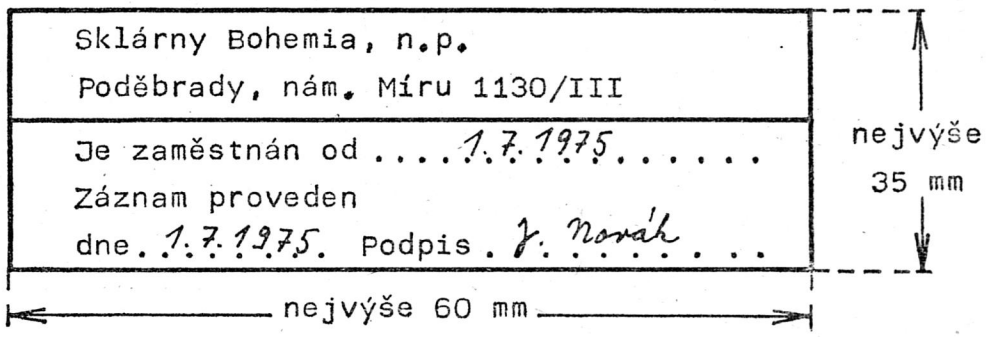

b) Vzor úpravy záznamu o vzniku pracovního vztahu podle § 2 odst. 2 vyhlášky

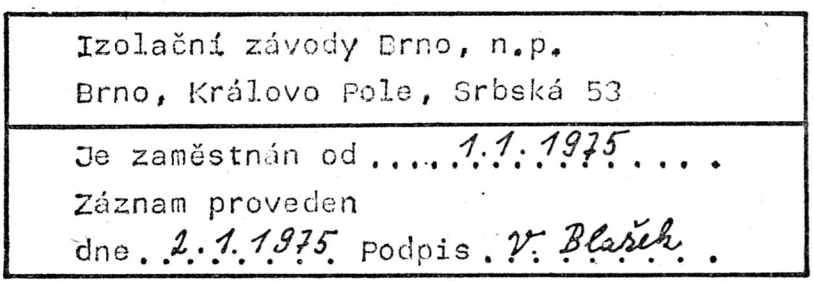

Organizační změna ke dni 1.1.1983

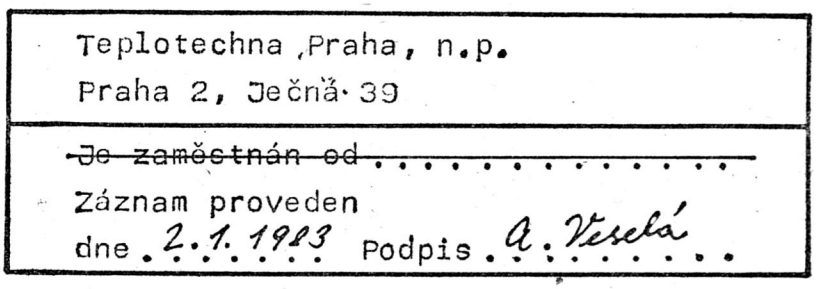

II.

Skončení pracovního vztahu

Vzor výstupního razítka a záznamu o skončení pracovního vztahu podle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky

a)

Sklárny Bohemia, n.p. Poděbrady, nám. Míru 1130/III
Pracovní poměr skončil dne 31.12.1984 Záznam proveden dne 31.12.1984 Podpis J. Novák

b)

JZD "Rozhled" Kardašova Řečice
~~Pracovní~~ Členský poměr skončil dne 31.12.1984 Záznam proveden dne 31.12.1984 Podpis K. Kubeš

46

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky

z 5. februára 1985

o postupe pri úmrtí a o pohrebníctve

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky podľa § 82 zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu po prerokovaní so zúčastnenými ústrednými orgánmi ustanovuje:

I. ODDIEL

OZNÁMENIE ÚMRTIA A PREHLIADKA MŔTVYCH

§ 1

Oznámenie úmrtia

(1) Úmrtie mimo zdravotníckeho zariadenia a nález tela mŕtveho sa musí bez meškania oznámiť územnému alebo závodnému obvodnému lekárovi, prípadne lekárovi, ktorý je poverený vykonávať túto činnosť (ďalej len „obvodný lekár"), v obvode ktorého osoba zomrela alebo sa našlo telo mŕtveho, prípadne bolo vyložené z dopravného prostriedku. Ak je podozrenie, že smrť bola spôsobená trestným činom alebo samovraždou, treba bez meškania oznámiť úmrtie aj orgánu Zboru národnej bezpečnosti (ďalej len „orgán ZNB").

(2) Hlásiť úmrtie obvodnému lekárovi je povinná

a) osoba, ktorá v čase úmrtia žila so zomretým v spoločnej domácnosti,

b) osoba, v ktorej byte alebo dome k úmrtiu došlo, prípadne správca domu alebo domovník,

c) lekár, ktorý zomretého pri úmrtí ošetroval alebo bol k nemu privolaný.

(3) Ak niet osoby uvedenej v odseku 2 písm. a) alebo ak táto osoba nemôže svoju povinnosť splniť, oznamovacia povinnosť prechádza na osobu uvedenú v ďalšom poradí.

(4) Úmrtie osoby, ktorá zomrela vo verejnom ústave, zariadení alebo na pracovisku, je povinný hlásiť obvodnému lekárovi vedúci takéhoto ústavu, zariadenia alebo pracoviska, prípadne ním poverený pracovník.

(5) Ak niet osoby, ktorá je povinná oznámiť úmrtie podľa predchádzajúcich odsekov, oznamovaciu povinnosť má každý, kto sa o úmrtí dozvedel alebo našiel telo mŕtveho a nevie, že úmrtie už bolo oznámené.

(6) Úmrtie v zdravotníckych zariadeniach sa bez meškania oznamuje osobám blízkym zomretému.[1])

Prehliadka mŕtveho

§ 2

(1) Cieľom prehliadky mŕtveho je zistiť smrť a jej príčinu.

(2) Prehliadku zomretého mimo zdravotníckeho zariadenia urobí obvodný lekár. Ak príslušný lekár zomretého pred smrťou ošetroval alebo pomáhal pri pôrode dieťaťa, ktoré sa narodilo mŕtve, alebo je k zomretému v príbuzenskom vzťahu, prehliadku urobí lekár určený riaditeľom (vedúcim lekárom) príslušného zdravotníckeho zariadenia.

(3) Prehliadku zomretého v zdravotníckom zariadení urobí lekár určený riaditeľom (vedúcim lekárom) tohto zariadenia. Ak riaditeľ (vedúci lekár) zdravotníckeho zariadenia zomretého pred smrťou ošetroval alebo pomáhal pri pôrode dieťaťa, ktoré sa narodilo mŕtve, alebo je k zomretému v príbuzenskom vzťahu, určí lekára nadriadený orgán.

(4) Prehliadku osôb, ktoré zomreli v objektoch ozbrojených síl alebo bezpečnostných zborov, vykonávajú lekári zariadení týchto síl a zborov, prípadne príslušní obvodní lekári.

§ 3

(1) Ak lekár oprávnený na prehliadku mŕtveho podľa § 2 (ďalej len „prehliadajúci lekár") nenariadi pitvu, je povinný oznámiť úmrtie bez meškania po prehliadke mŕtveho príslušnému národnému výboru poverenému vedením matrík, a to na predpísanom tlačive.[2])

(2) V prípadoch, v ktorých je určená povinnosť pitvy (§ 4 ods. 2 a 4) prehliadajúci lekár nariadi na predpísanom tlačive[2]) vykonanie prísluš-

[1]) § 116 Občianskeho zákonníka.

[2]) Tlačivo ŠEVT 14 105 05 „List o prehliadke mŕtveho" a smernice Ministerstva zdravotníctva č. 46/1983 Zb. NV o používaní listu o prehliadke mŕtveho.

nej pitvy, prevoz mŕtveho a súčasne zašle predbežné oznámenie o úmrtí národnému výboru poverenému viesť matriky.[3])

(3) Pri podozrení, že smrť mohla byť spôsobená trestným činom alebo násilím, pri vyložení mŕtveho z dopravného prostriedku alebo pri mŕtvom neznámej totožnosti, prehliadajúci lekár upovedomí ihneď aj príslušný orgán ZNB.

(4) Ak príčinou smrti bola prenosná choroba alebo ak prehliadajúci lekár má na takúto chorobu podozrenie, oznámi to ihneď príslušnému orgánu hygienickej služby a po konzultácii s ním zabezpečí vykonanie základných protiepidemických opatrení.

(5) Po tom, ako prehliadajúci lekár zistil smrť, nemožno na tele mŕtveho robiť žiadne iné zdravotnícke výkony okrem nariadenej pitvy a iných úkonov podľa § 7 alebo odobratia tkanív a orgánov, prípadne zdravotníckych výkonov k tomu smerujúcich.

II. ODDIEL

PITVY A ODOBERANIE TKANÍV A ORGÁNOV Z TIEL MŔTVYCH

Druhy pitiev

§ 4

(1) Pitvy mŕtvych sa podľa svojho účelu delia na

a) pitvy na overenie diagnózy a liečebného postupu u zomretých v zdravotníckych zariadeniach (ďalej len „patologické pitvy"),

b) pitvy zomretých náhlou a násilnou smrťou (ďalej len „súdnolekárske pitvy"),

c) pitvy na vedeckovýskumné a vyučovacie ciele,

d) pitvy nariadené podľa Trestného poriadku[4]) (ďalej len „súdne pitvy").

(2) Patologické pitvy u zomretých v zdravotníckych zariadeniach sa robia na patologicko-anatomických oddeleniach, a to povinne

a) u detí mŕtvonarodených alebo zomretých do 15 rokov; u mladistvých v rozsahu určenom riaditeľom nemocnice s poliklinikou,

b) u žien, ktoré zomreli v súvislosti s tarchavosťou, potratom, pôrodom alebo šestonedelím,

c) u osôb, ktorým boli aplikované rádioaktívne žiariče, kardiostimulátory alebo iné ďalej použiteľné implantované predmety,

d) v prípadoch, keď bol z tela mŕtveho odobratý orgán alebo tkanivo na transplantáciu, okrem prípadov, v ktorých sa vykonáva súdnolekárska pitva podľa odseku 4.

(3) V ostatných prípadoch sa pri úmrtiach v zdravotníckych zariadeniach vykonávajú spravidla patologické pitvy, ak sa nevyžadujú súdnolekárske pitvy alebo ak riaditeľ zdravotníckeho zariadenia nerozhodne inak.

(4) Súdnolekárske pitvy sa vykonávajú na súdno-lekárskych oddeleniach s cieľom zistiť príčiny smrti a objasniť ďalšie pre zdravotníctvo závažné okolnosti, a to povinne

a) pri náhlych úmrtiach, ak pri obhliadke mŕtveho nebolo možné zistiť príčinu smrti,

b) pri násilnej smrti, bez ohľadu na to, kde došlo k úmrtiu, ak pri obhliadke mŕtvoly nebola príčina smrti celkom zrejmá,

c) ak príčinou smrti bola priemyselná otrava, úraz pri výkone práce alebo ak je podozrenie smrti z týchto príčin,

d) u osôb, ktoré zomreli vo výkone trestu odňatia slobody a vo vyšetrovacej väzbe,

e) ak je podozrenie, že smrť bola v príčinnej súvislosti s nesprávnym postupom pri výkone zdravotníckych služieb.

(5) Pitvy podľa odseku 4 sa vykonávajú aj v prípadoch úmrtí mimo zdravotníckych zariadení.

(6) Pitvy na vedeckovýskumné a vyučovacie ciele sa vykonávajú v zariadeniach poverených výskumom alebo vyučovaním.

(7) Riaditeľ zdravotníckeho zariadenia môže v odôvodnených prípadoch rozhodnúť o upustení od patologickej alebo súdnolekárskej pitvy po konzultácii s vedúcim lekárom patologicko-anatomického alebo súdno-lekárskeho oddelenia okrem prípadov, keď sa pitva vykonáva povinne.

(8) Pri odôvodnenom podozrení na kontamináciu mŕtveho rádioaktívnymi látkami informuje o tejto skutočnosti prehliadajúci lekár riaditeľa zdravotníckeho zariadenia. V takýchto prípadoch povoľuje pitvu krajský hygienik, a to s ohľadom na vybavenie zdravotníckeho zariadenia prostriedkami na ochranu pitvajúcich a ostatných pracovníkov podľa osobitných predpisov.[5]) Podľa výsledku pitvy určí krajský hygienik podľa potreby osobitný režim pre prepravu mŕtveho, pohreb, prípadne exhumáciu.

(9) O pitvách príslušníkov ozbrojených síl a bezpečnostných zborov, ktorí zomreli mimo zdravotníckych zariadení, platia osobitné predpisy.

§ 5

(1) Pitva sa smie vykonať najskôr dve hodiny po tom, ako prehliadajúci lekár zistil smrť.

(2) Lekár, ktorý vykonal pitvu, bez meškania spíše zápisnicu o pitve a pitevnú diagnózu uvedie

[3]) Tlačivo ŠEVT 14 168 0.

[4]) § 115 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov (úplné znenie vyhlásené pod č. 148/1973 Zb.).

[5]) Vyhláška Ministerstva zdravotníctva SSR č. 65/1972 Zb. o ochrane zdravia pred ionizujúcim žiarením.

v liste o prehliadke mŕtveho. Okrem neho zápisnicu o pitve podpíše vedúci patologicko-anatomického alebo súdno-lekárskeho oddelenia.

(3) Ak pri pitve [§ 4 ods. 1 písm. a) až c)] vznikne podozrenie, že smrť mohla byť spôsobená trestným činom a úmrtie ešte nebolo oznámené orgánom ZNB, pitva sa musí prerušiť. Túto skutočnosť lekár ihneď oznámi príslušnému orgánu ZNB s návrhom na nariadenie súdnej pitvy a na jej vykonanie tam, kde sa pitva začala. Ak takáto pitva nariadená nebola, dokončí sa pôvodne začatá pitva.

§ 6

Riaditeľ zdravotníckeho zariadenia môže nariadiť alebo povoliť pitvu aj z iných dôvodov hodných osobitného zreteľa. V takýchto prípadoch sa postupuje obdobne podľa ustanovení § 4 ods. 1 a § 5.

§ 7

Iné úkony pri pitvách

(1) V osobitne odôvodnených prípadoch, ak sú na to utvorené vhodné podmienky, môže riaditeľ zdravotníckeho zariadenia povoliť balzamovanie tela mŕtveho. Náklady znáša ten, kto o to požiadal.

(2) Ak bol v tele mŕtveho občana ČSSR implantovaný prístroj alebo iný predmet, ktorý sa môže použiť pri ďalšom poskytovaní zdravotníckych služieb československým občanom, vyberie sa pri pitve z tela a zabezpečí sa oň potrebná starostlivosť. Prístroj alebo predmet sa po preskúmaní jeho funkčnosti vo vzťahu k príčine ochorenia alebo smrti zašle príslušnému zdravotníckemu zariadeniu.

§ 8

Odoberanie tkanív a orgánov z tiel mŕtvych

(1) Na špeciálne diagnostické vyšetrenia možno z tiel mŕtvych odoberať tkanivá bezprostredne po úmrtí, ak je to možné vykonať takým spôsobom, ktorý neohrozí ani živého človeka.

(2) Na liečebné a vedeckovýskumné ciele možno z tiel mŕtvych odoberať tkanivá a orgány (ďalej len „orgány") spravidla dve hodiny po tom, ako prehliadajúci lekár zistil smrť.

(3) Ak to vyžaduje povaha odoberaného orgánu, prípadne účel jeho použitia, možno odoberať orgány pred uplynutím dvojhodinovej lehoty za podmienok, ktoré určí Ministerstvo zdravotníctva SSR v osobitnom predpise.

(4) Odoberať orgány možno len s podmienkou, že nebude zmarený účel pitvy, a to najmä vtedy, ak má prehliadajúci lekár podozrenie z trestného činu.

(5) Orgány sa z tiel mŕtvych nesmú odoberať, ak je známe, že mŕtvy za svojho života písomne vyhlásil, že s odobratím nesúhlasí, alebo ak ide o zomretých vo výkone trestu odňatia slobody.

III. ODDIEL

POCHOVÁVANIE

§ 9

Dočasné uloženie mŕtveho

Mŕtvi sa dočasne ukladajú v domoch smútku. V miestach, kde je dom smútku vybudovaný, musí byť telo osoby zomretej mimo zdravotníckeho zariadenia premiestnené do tohto domu najneskôr do ôsmich hodín po prehliadke, ak v tej istej lehote nebolo umiestnené v obdobnom zariadení pre dočasné uloženie mŕtvych v krematóriu, na cintoríne alebo prevezené na pitvu. Do ôsmich hodín sa nepočíta čas medzi 22. a 6. hodinou. Prevoz mŕtveho okrem prípadov uvedených v § 3 ods. 2 zabezpečí obstarávateľ pohrebu.

§ 10

Pochovávacia povinnosť

(1) Mŕtvy musí byť pochovaný spravidla do 96 hodín, nie však pred uplynutím 48 hodín od úmrtia. Ak bola vykonaná pitva, možno mŕtveho pochovať ihneď po pitve; ak ide o súdnu pitvu, možno mŕtveho pochovať len so súhlasom prokurátora alebo vyšetrovateľa. V odôvodnených prípadoch a za predpokladu uloženia mŕtveho v miestnosti pre dočasné uloženie mŕtvych vybavenej chladiacim zariadením môže okresný národný výbor povoliť odklad pohrebu, najviac o ďalších 48 hodín. Od pohrebu sa môže upustiť, ak sa telo mŕtveho má trvale použiť na vedecké alebo vyučovacie ciele. Takto možno použiť telá mŕtvych, ktorí s tým prejavili pred smrťou súhlas v písomnej forme, alebo totožnosť ktorých nemožno zistiť. Na také ciele možno tiež použiť telo mŕtveho, o ktoré sa do 96 hodín od úmrtia nikto neprihlásil napriek tomu, že osoby jemu blízke[1]) boli včas preukázateľne upovedomené, a mŕtvy neurobil pred smrťou opatrenia o pohrebe.

(2) Pred pohrebom alebo pred určením tela mŕtveho na vedecké alebo vyučovacie ciele sa musí preukázať, že bola vykonaná jeho prehliadka, prípadne aj pitva.

(3) Ak sa od pohrebu neupustilo podľa odseku 1 alebo ak nikto pohreb nezabezpečil, je povinný tak urobiť príslušný národný výbor, v obvode ktorého došlo k úmrtiu, našlo sa telo alebo bolo telo mŕtveho vyložené z dopravného prostriedku.

§ 11

Druhy pohrebov

(1) Pochováva sa uložením do zeme alebo spopolnením, ak dôležitý všeobecný záujem nevyžaduje iný druh pohrebu, na ktorý dal súhlas okresný hygienik.

(2) Výnimočne možno uložiť rakvu s telom mŕtveho do hrobky vybudovanej so súhlasom správy cintorína.

(3) Rakvy, v ktorých sa mŕtvi pochovávajú, musia byť dôkladne utesnené. Ak to vyžadujú klimatické podmienky, na dne rakvy musí byť tesniaca vložka, prípadne vrstva absorbčnej hmoty.

(4) Mŕtvi sa ukladajú do zeme na cintorínoch. Uloženie mimo cintorína môže povoliť príslušný národný výbor len z dôvodov hodných osobitného zreteľa so súhlasom okresného hygienika.

(5) Spopolnené ostatky sa ukladajú na pohrebiskách (§ 15).

(6) Ak sú splnené všetky predpísané podmienky pohrebu, ktorý si mŕtvy zvolil, treba podľa možnosti jeho prianiu vyhovieť. Ak mŕtvy neurčil druh pohrebu, určí ho ten, kto pohreb obstaráva. Tieto ustanovenia neplatia, ak dôležitý všeobecný záujem vyžaduje iný druh pohrebu.

§ 12

Pochovávacie obvody

(1) Uloženie mŕtvych do zeme sa má vykonať spravidla na cintoríne, v územnom obvode ktorého osoba zomrela, pred úmrtím žila, alebo sa našlo telo mŕtveho, prípadne bolo vyložené z dopravného prostriedku. Územné obvody, z ktorých sa mŕtvi ukladajú na určité cintoríny, určí príslušný národný výbor.

(2) Pochovať mŕtveho na inom cintoríne možno len s povolením príslušného národného výboru, do obvodu ktorého tento cintorín patrí.

Spopoľňovanie mŕtvych

§ 13

(1) Spopolnenie možno vykonať len s povolením príslušného národného výboru, v obvode ktorého osoba zomrela alebo sa našlo telo mŕtveho, prípadne bolo vyložené z dopravného prostriedku. Povolenie sa udelí, ak je totožnosť mŕtveho nepochybná a ak je potvrdenie prehliadajúceho lekára alebo doklad o vykonanej pitve, že nie je podozrenie z trestného činu. Ak je podozrenie z trestného činu, možno povoliť po súdnej pitve spopolnenie len so súhlasom prokurátora alebo vyšetrovateľa.

(2) Povolenie na spopolnenie mŕtveho dopraveného z cudziny dáva príslušný národný výbor, v obvode ktorého má byť mŕtvy spopolnený.

(3) Proti rozhodnutiu príslušného národného výboru, ktorý odoprel udeliť povolenie na spopolnenie, sa možno odvolať do troch dní od doručenia rozhodnutia. Proti predbežnému opatreniu príslušného národného výboru, ako naložiť s telom mŕtveho do rozhodnutia o odvolaní, niet opravného prostriedku.

(4) Ak to vyžaduje všeobecný zdravotný záujem, najmä pri epidémiách, hlavný hygienik SSR môže uložiť povinnosť spopolňovať mŕtvych, aj keď nie sú splnené podmienky ustanovené v predchádzajúcich odsekoch; pri podozrení z trestného činu je však i v týchto prípadoch potrebný súhlas prokurátora alebo vyšetrovateľa.

§ 14

(1) Spopolnenie mŕtvych sa smie vykonávať len v krematóriách.

(2) Správy krematórií sú povinné prijímať na spopolnenie všetkých mŕtvych, ktorých spopolnenie bolo povolené.

(3) Správa krematória zariadi, aby spopolnené ostatky (ďalej len „popol") boli uložené do presne označenej urny s uzáverom. Urnu s popolom vydá správa krematória obstarávateľovi pohrebu alebo správe pohrebiska, kde má byť uložená, prípadne splnomocnenej osobe, ktorá predloží doklad o tom, že popol bude uložený na pohrebisku alebo že príslušný národný výbor povolil uloženie mimo pohrebiska. Ak obstarávateľ pohrebu alebo príslušné orgány neurobia iné opatrenia, správa krematória je povinná uschovať urnu počas jedného roka od spopolnenia. Po uplynutí tejto doby môže odovzdať popol správe pohrebiska na voľné uloženie.

§ 15

Uloženie popola

(1) Prijať popol na uloženie je povinná správa každého urnového pohrebiska. Správa cintorína má túto povinnosť len vtedy, ak v pochovávacom obvode nie je urnové pohrebisko alebo ak ide o uloženie do hrobu, prípadne do náhrobku k inému príslušníkovi rodiny.

(2) Popol sa ukladá na pohrebisku podľa želania mŕtveho alebo obstarávateľa pohrebu v urne, voľným zmiešaním so zemou, rozptylom alebo vsypom.

(3) Voľné zmiešanie popola so zemou sa vykonáva na mieste, ktoré je na tento účel na pohrebisku vyhradené. Rozptyl možno vykonávať iba na pohrebisku, ktoré je vopred na tento účel schválené (rozptylová lúka). Vsyp sa vykoná na určitom mieste pohrebiska do zeme tak, že pozostalí majú k nemu prístup, ako aj možnosť vsypu popola ďalších členov rodiny, prípadne iných osôb.

(4) O vykonanom voľnom zmiešaní so zemou, rozptyle alebo vsype vedie správa pohrebiska evidenciu v osobitnej knihe. V nej sa uvádza meno a priezvisko mŕtveho, jeho posledné bydlisko, deň narodenia, úmrtia, deň a miesto spopolnenia a spô-

sob uloženia popola. Súčasťou evidencie je abecedný zoznam osôb, ktoré boli týmto spôsobom pochované.

(5) Národný výbor príslušný podľa miesta pohrebiska, kde sa má popol uložiť, môže z dôvodov hodných osobitného zreteľa povoliť, aby sa podľa priania mŕtveho alebo obstarávateľa pohrebu uložil popol na mieste, ktoré si oni zvolili. O uložení popola mimo pohrebiska vedie príslušný národný výbor osobitnú evidenciu.

§ 16

Ostatky

(1) Na uloženie alebo spopolnenie exhumovaných tiel mŕtvych a ostatkov tiel pochovaných alebo spopolnených inak než podľa predpisov o pochovávaní platia obdobné ustanovenia tejto vyhlášky.

(2) Iné ostatky, najmä potratené alebo predčasne odňaté ľudské plody, ako aj časti tela alebo orgány odňaté žijúcim alebo mŕtvym osobám, pokiaľ sa nepoužijú na vedecké alebo vyučovacie ciele, uložia sa do zeme na cintoríne alebo sa spopolnia v spaľovniach zdravotníckych zariadení, a to len vtedy, ak nie je podozrenie z trestného činu.

IV. ODDIEL

POHREBISKO

§ 17

Zriadenie a správa pohrebiska

(1) Pohrebiská (cintoríny, kolumbáriá, urnové háje a rozptylové lúky) zriaďujú a spravujú miestne (mestské) národné výbory, ktoré ich správu môžu zveriť iným socialistickým organizáciám.

(2) Na zriadenie pohrebiska treba súhlas okresného hygienika, ktorý schváli aj zásobovanie vodou, kapacitu zariadení pre osobnú hygienu a likvidáciu odpadkov. Pre cintorín určí aj najmenšiu hĺbku hrobov.

§ 18

Prepožičanie miesta na pohrebisko

(1) Správa pohrebiska je povinná prepožičať miesto na hrob minimálne na tleciu dobu (§ 20) a miesto na urnu na 25 rokov od prvého uloženia. Ak to pomery na pohrebisku umožňujú, správa pohrebiska je povinná prepožičať miesto na hrob ešte na ďalšiu dobu; v opačnom prípade musí o tom včas upovedomiť toho, komu doteraz bolo miesto prepožičané. Prepožičaním vzniká právo na užívanie miesta na hrob tomu, komu bolo prvýkrát prepožičané a prechádza na osoby jemu blízke.[1])

(2) Po uplynutí doby, na ktorú bolo miesto prepožičané, naloží sa s ostatkami, urnami a náhrobkami obdobne ako pri zrušení pohrebiska (§ 22).

(3) Hroby a urny, ktoré majú kultúrny význam, nemôžu sa s výnimkou prípadov, v ktorých je pohrebisko zrušené, odstrániť ani po uplynutí doby, na ktorú bolo miesto prepožičané.

§ 19

Spôsob ukladania do hrobu

(1) Mŕtvi sa spravidla ukladajú len po jednom do každého hrobu, ak dôležitý všeobecný záujem nevyžaduje uloženie do spoločného hrobu.

(2) Správa cintorína môže na žiadosť alebo so súhlasom toho, komu bolo miesto na hrob prepožičané, povoliť, aby do toho istého hrobu boli uložení ďalší mŕtvi príbuzní, prípadne aj iné blízke osoby, a to po uplynutí tlecej doby. Pred uplynutím tlecej doby možno tak urobiť len so súhlasom okresného hygienika.

§ 20

Tlecia doba

Telo mŕtveho musí byť uložené v zemi na dobu, ktorá so zreteľom na zloženie pôdy nesmie byť kratšia ako 10 rokov (tlecia doba). Dĺžku tlecej doby určí na základe výsledkov hydrogeologického prieskumu okresný hygienik pri zriadení cintorína.

§ 21

Exhumácia

(1) Pred uplynutím tlecej doby sa smie telo mŕtveho (ostatky) vyňať zo zeme (exhumovať) z úradnej moci alebo na žiadosť pozostalých. Exhumáciu možno vykonať len za prítomnosti zástupcov správy cintorína, ak osobitný predpis neustanovuje iné.[4])

(2) Na žiadosť pozostalých možno vykonať exhumáciu len výnimočne z osobitne závažných dôvodov so súhlasom okresného hygienika, a to len vtedy, ak je tiež preukázané, že sa na tom dohodli osoby blízke mŕtvemu.[1])

(3) Náklady na exhumáciu uhrádza ten, kto o ňu požiadal.

§ 22

Zrušenie pohrebiska

(1) Ak pohrebisko alebo jeho časť nevyhovuje zdravotnému alebo inému všeobecnému záujmu, príslušný národný výbor zakáže pochovávanie na ňom alebo pohrebisko zruší.

(2) Po zrušení pohrebiska sa ostatky a urny uložené v zemi ponechajú na mieste a urny uložené v kolumbáriách alebo náhrobkoch sa vyberú a popol sa na vyhradenom mieste zmieša so zemou, ak užívatelia prepožičaných miest neumiestnia v určenej lehote ostatky na inom pohrebisku.

(3) Náhrobky a ostatné príslušenstvo hrobu, ktoré vlastníci neodstránia v určenej lehote, odstráni na svoj náklad organizácia, v záujme ktorej sa pohrebisko zrušuje.

(4) Rozhodnutie o zrušení pohrebiska sa zverejní na pohrebisku spôsobom, ktorý je v mieste obvyklý, a to najmenej 1 rok predo dňom, ktorým sa pohrebisko zruší. Pritom sa užívatelia miest upozornia, ako sa naloží s ostatkami a príslušenstvom hrobu v prípade, že sa o ne sami v lehote najmenej do 6 týždňov odo dňa zrušenia pohrebiska nepostarajú.

(5) Cintorín možno zrušiť až po uplynutí tlecej doby od uloženia posledného mŕtveho. Na účely, pri ktorých je potrebné terén prehĺbiť, možno zrušený cintorín použiť až po uplynutí 20 rokov od posledného pohrebu; ak sa pritom príde na ostatky, uložia sa do zeme na vyhradenom mieste alebo sa spopolnia. Ak príslušný národný výbor neurčí inak, je možné na cintoríne, kde je zákaz pochovávania tiel mŕtvych, ukladať aj naďalej urny s popolom.

(6) Ak ide o všeobecný záujem, po prevoze ostatkov na iný cintorín možno zrušiť cintorín aj pred uplynutím tlecej doby od uloženia posledného mŕtveho. Ak tlecia doba neuplynula, treba spolu s ostatkami previesť aj príslušenstvo hrobu (náhrobky, kríže, obrubníky a pod.). Náklady spojené s predčasným zrušením cintorína znáša organizácia, v záujme ktorej bol cintorín zrušený.

V. ODDIEL

KREMATÓRIÁ

§ 23

Zriadenie a správa krematórií

(1) Krematóriá zriaďujú a spravujú mestské národné výbory (v hl. m. SSR Bratislave obvodné národné výbory), ktoré môžu toto oprávnenie zveriť inej socialistickej organizácii. Príslušný krajský národný výbor určí pre krematórium spádové územie.

(2) V okolí krematória musí byť zriadený pás zelene, ktorého časti možno využiť na uloženie urien (urnový háj), prípadne na rozptylovú lúku.

§ 24

Vybavenie krematória

(1) Spaľovacie zariadenie krematória musí byť technicky vybavené tak, aby spopolnenie bolo rýchle a úplné bez viditeľného vývinu dymu. Popol musí byť čistý a biely.

(2) Pri každom krematóriu musí byť vhodné zariadenie na dočasné uloženie mŕtvych (chladiace boxy) dimenzované podľa spádovej oblasti krematória a priestory na dočasnú úschovu urien.

VI. ODDIEL

PREPRAVA MŔTVYCH A OSTATKOV

§ 25

Povolenie na prepravu

(1) Na prepravu mŕtvych a ostatkov (ďalej len „mŕtvych") je potrebné povolenie, ak sa táto preprava nerobí priamo na príslušný cintorín alebo na miesto dočasného uloženia. Povolenie na prepravu mŕtvych vydáva prehliadajúci lekár alebo pitvajúci lekár, ktorý súčasne určí podmienky na jej uskutočnenie.

(2) Povolenie na spopolnenie mŕtveho (§ 13) zahŕňa aj povolenie na jeho prepravu do určeného krematória.

(3) Pri preprave mŕtveho do cudziny je potrebný sprievodný list, ktorý musí obsahovať meno, priezvisko, povolanie a vek, miesto, deň a príčinu smrti mŕtveho. Tento sprievodný list vydáva prehliadajúci lekár. Overený preklad sprievodného listu zo slovenského alebo českého jazyka do niektorého jazyka najviac používaného na trase prepravy si zaobstará ten, kto o prepravu žiada. V prípade úmrtia na karanténnu chorobu je prehliadajúci lekár povinný upovedomiť okresného hygienika a riadiť sa jeho pokynmi o ďalšom zaobchádzaní s mŕtvym.

(4) Pri preprave z cudziny alebo pri prevoze mŕtveho územím ČSSR vydáva sprievodný list československý zastupiteľský úrad, ak ustanovenia medzinárodných dohôd, ktorými je ČSSR viazaná, neustanovujú inak.

(5) Povolenie na prepravu alebo sprievodný list na prepravu mŕtvych nemožno vydať, ak by preprava ohrozovala všeobecný zdravotný záujem. Prepravu osôb zomretých na karanténnu chorobu možno povoliť na základe súhlasu okresného hygienika.

(6) Na prepravu urien so spopolnenými ostatkami netreba povolenie ani sprievodný list.

§ 26

Preprava

(1) Ak lekár pri prehliadke mŕtveho nariadi patologickú alebo súdnolekársku pitvu, prepravu tela mŕtveho zaobstaráva a náklady na túto prepravu do zdravotníckeho zariadenia, kde sa vykoná pitva, znáša príslušný okresný ústav národného zdravia (Ústav národného zdravia mesta Bratislavy), v obvode ktorého osoba zomrela alebo sa našlo telo mŕtveho. Náklady na patologickú alebo súdnolekársku pitvu povolenú riaditeľom zdravotníckeho zariadenia (§ 6) znáša ten, kto o ňu požiadal.

(2) Prepravu tela mŕtveho na súdnu pitvu zabezpečuje a náklady uhrádza orgán, ktorý pitvu nariadil. Ústav národného zdravia nezabezpečuje prepravu mŕtvych na vykonanie súdnej pitvy, aj keď by sa táto v ňom vykonala.

(3) Prepravu mŕtvych, u ktorých nebola nariadená pitva, a prepravu mŕtvych po pitve zabezpečuje organizácia vykonávajúca pohrebné služby. Náklady na prepravu znáša ten, kto obstaráva pohreb. Ak takej osoby niet, náklady znáša príslušný národný výbor.

(4) Pri preprave po železnici sa musí rakva s telom mŕtveho prevážať v osobitnom uzavretom vagóne.

(5) Pri preprave rakvy s telom mŕtveho motorovým vozidlom možno používať iba vozidlo pohrebnej služby, v mimoriadnych prípadoch vozidlo inej organizácie na tento účel určené a prispôsobené.

(6) Pri preprave lietadlom sa telo mŕtveho prepravuje v leteckej rakve.

(7) Podrobnejšie podmienky sú ustanovené v prepravných poriadkoch; inak ich určuje príslušný národný výbor. Pri preprave do cudziny sa postupuje podľa medzinárodnej dohody.[6])

VII. ODDIEL

SPOLOČNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 27

Zrušuje sa vyhláška Ministerstva zdravotníctva č. 47/1966 Zb. o pohrebníctve.

§ 28

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. júlom 1985.

Minister:

Prof. MUDr. Matejíček DrSc. v. r.

[6]) Medzinárodná dohoda o preprave mŕtvol dojednaná v Berlíne z 10. februára 1937 vyhlásená pod č. 44/1938 Zb.

47

VYHLÁŠKA

Federálního statistického úřadu

ze dne 30. května 1985

o jednotné soustavě národohospodářských ukazatelů

Federální statistický úřad podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací (dále jen „zákon") stanoví:

§ 1

Touto vyhláškou se zavádí pro oblast sociálně ekonomických informací,[1]) pro oblast zabezpečování podkladů pro plánování, podkladů pro sestavování státních rozpočtů a pro účely řízení v národohospodářské sféře závazná jednotná soustava národohospodářských ukazatelů (dále jen „soustava ukazatelů") a stanoví se postup při jejím vytváření.

§ 2

(1) Národohospodářskými ukazateli (dále jen „ukazatele") se pro účely této vyhlášky rozumějí charakteristiky sociálně ekonomických jevů sloužící k poznávání stavu a k řízení rozvoje ekonomiky a společnosti na národohospodářské úrovni.

(2) Soustava ukazatelů zahrnuje ukazatele zjišťované u organizací,[2]) ukazatele ze statistických zjišťování prováděných u obyvatelstva a ukazatele vznikající na úrovni orgánů řízení všech stupňů.

§ 3

Soustavy ukazatelů se používá zejména

a) k zabezpečování podkladů pro sestavení státních plánů rozvoje národního hospodářství a pro kontrolu jejich plnění,

b) k zabezpečování podkladů pro sestavování státních rozpočtů,

c) pro analytické a bilanční práce v oblasti sociálně ekonomických informací a v oblasti plánování,

d) pro hodnocení výsledků činnosti socialistických organizací,

e) pro poznávání a hodnocení stavu a rozvoje ekonomiky a společnosti na základě statistického a účetního výkaznictví a zvlášť organizovaných statistických zjišťování,

f) pro určování obsahové stránky automatizovaných systémů řízení, pro vytváření odpovídajících údajových základen a pro předávání dat mezi orgány a organizacemi na prostředcích výpočetní techniky.

§ 4

Soustava ukazatelů se člení podle jednotné klasifikace národohospodářských ukazatelů. Prvé dva stupně této klasifikace (třídy a skupiny ukazatelů) jsou uvedeny v příloze.[3])

§ 5

(1) Soustavu ukazatelů tvoří dva relativně samostatné okruhy ukazatelů.

(2) Prvý okruh ukazatelů zahrnuje ukazatele obsažené ve státních plánech rozvoje národního hospodářství a dále ukazatele obsažené v systému státních statistických zjišťování[4]) a ve státním účetním výkaznictví a ukazatele vznikající na jejich podkladě nad touto úrovní.

(3) Druhý okruh ukazatelů zahrnuje další ukazatele pravidelně využívané pro řízení v oboru působnosti jednotlivých ministerstev a ostatních ústředních orgánů.

§ 6

(1) Ukazatele prvého okruhu, jejich náplň a popis stanoví Federální statistický úřad, federální ministerstvo financí a Státní plánovací komise v součinnosti s věcně příslušnými ústředními or-

[1]) § 1 odst. 2 zákona.

[2]) Ukazatele vystupující z informační soustavy organizací (vč. ukazatelů zahrnutých do dílčích systémů statistických zjišťování — § 16 odst. 3 zákona), ukazatele obsažené v plánovacích podkladech a v podkladech pro sestavování státních rozpočtů.

[3]) Jednotnou klasifikaci národohospodářských ukazatelů (do 3. stupně třídění) uveřejní Federální statistický úřad ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů.

[4]) Včetně těch ukazatelů obsažených v dílčích systémech statistických zjišťování, jež se předkládají orgánům státní statistiky.

gány. Za tím účelem vypracují uvedené orgány k jednotlivým ukazatelům, jejichž metodika není dlouhodobě určena jiným způsobem, metodické listy, jež budou obsahovat definice a metodiku tvorby ukazatelů (zejména jejich konstrukci nebo výpočet), popřípadě popis navazujících ukazatelů.

(2) Federální statistický úřad vyhlásí seznam ukazatelů prvého okruhu obsahující název a identifikační kód ukazatelů a vydá tiskem metodické listy ukazatelů.

§ 7

Pro třídění ukazatelů prvého okruhu podle věcných, organizačních, prostorových a dalších hledisek je závazná jednotná soustava sociálně ekonomických klasifikací a číselníků [§ 8 odst. 2 písm. c) zákona]. Podle potřeby zavede Federální statistický úřad speciální číselníky, jimiž bude celostátně sjednoceno třídění ukazatelů podle vybraných hledisek.

§ 8

Ukazatele druhého okruhu stanoví pro obor své působnosti obdobným způsobem (§ 6 a 7) věcně příslušná ministerstva a ostatní ústřední orgány federace a republik (zejména v souvislosti s řešením obsahové stránky jejich automatizovaných systémů řízení), a to ve lhůtě, kterou určí ústřední orgán v dohodě s Federálním statistickým úřadem. Zajistí přitom návaznost na ukazatele prvého okruhu.

§ 9

Orgány uvedené v § 6 a 8 odpovídají též za udržování soustavy ukazatelů v aktuálním stavu, a to v rozsahu jimi stanovených částí této soustavy.

§ 10

Pro federální ministerstvo národní obrany, federální ministerstvo vnitra, ministerstvo vnitra České socialistické republiky, ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky, Správu sboru nápravné výchovy ministerstva spravedlnosti České socialistické republiky a pro Správu sboru nápravné výchovy ministerstva spravedlnosti Slovenské socialistické republiky stanoví Federální statistický úřad z ustanovení této vyhlášky výjimky odůvodněné zvláštním charakterem činnosti těchto orgánů.

§ 11

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1985.

Předseda:

Ing. **Mička** v. r.

Příloha

Jednotná klasifikace národohospodářských ukazatelů

(Třídy a skupiny)

Řada metodických listů	Třída Skupina	
A	**Obyvatelstvo**	
AA	Stav obyvatelstva	
AB	Reprodukce obyvatelstva	
AC	Sňatky a rozvody	
AD	Narození a potraty	
AE	Zemřelí a délka života	
AF	Stěhování obyvatelstva	
AG	Sociální kolektivy	
AH	Demografická projekce	
B	**Pracovní síly**	
BA	Zdroje a potřeba pracovních sil	
BB	Stav pracovníků	
BC	Pohyb pracovníků	
BD	Kvalifikace pracovníků a její zvyšování	
BE	Využívání pracovního fondu	
C	**Přírodní zdroje a životní prostředí**	
CA	Půdní fond	
CB	Zemědělská půda	
CC	Nezemědělská půda	
CD	Užitné nerosty	
CE	Klimatické podmínky	
CF	Životní prostředí	
D	**Základní prostředky**	
DA	Stav základních prostředků	
DB	Pohyb základních prostředků	
DC	Opotřebení základních prostředků	
DD	Technickoekonomické charakteristiky základních prostředků	
E	**Zásoby, rezervy a jiný hmotný majetek**	
EA	Stav zásob	
EB	Pohyb zásob	
EC	Stav a pohyb rezerv	
ED	Stav a pohyb státních zásob drahých kovů	
EE	Jiný hmotný majetek a osobní jmění	
EF	Technickoekonomické charakteristiky zásob a rezerv	
F	**Vědeckotechnický rozvoj**	
FA	Úkoly vědeckotechnického rozvoje	
FB	Výsledky úkolů vědeckotechnického rozvoje	
FC	Vědeckotechnický rozvoj v oblasti řízení	
FD	Využívání nových druhů surovin a materiálů	
FE	Vynálezy, patenty a zlepšovatelské hnutí	
FF	Licence	
FG	Vědeckotechnická základna	
G	**Investiční výstavba**	
GA	Příprava investiční výstavby	
GB	Průběh investiční výstavby	
GC	Výsledky investiční výstavby	
GD	Technickoekonomické charakteristiky investiční výstavby	
H	**Efektivnost a kvalita**	
HA	Efektivnost využití pracovní síly	
HB	Efektivnost investic	
HC	Efektivnost využívání základních prostředků	
HD	Efektivnost využívání materiálových prostředků	
HE	Efektivnost využívání finančních prostředků	
HF	Kvalita	
I	**Organizační struktura**	
IA	Ústavodárné sbory a národní výbory	
IB	Ústřední orgány federace a republik	
IC	Socialistické organizace a jiné právnické osoby	
ID	Orgány a organizace Národní fronty	
IE	Obce, jejich části a seskupení	
J	**Výrobní odvětví**	
JA	Společenský produkt a národní důchod	
JB	Zemědělství	
JC	Lesnictví	

Řada metodických listů	Třída Skupina
JD	Průmysl
JE	Stavebnictví
JF	Geologická činnost
JG	Projektová činnost
JH	Doprava
JI	Spoje
JJ	Vnitřní obchod a veřejné stravování
JK	Materiálně technické zásobování
JL	Nákup zemědělských výrobků
JM	Jiné výrobní činnosti
K	**Nevýrobní odvětví**
KA	Bytové hospodářství
KB	Ubytovací služby a cestovní ruch
KC	Komunální služby
KD	Školství
KE	Kultura
KF	Zdravotnictví
KG	Sociální péče
KH	Obchodní a technické služby
KI	Peněžnictví a pojišťovnictví
KJ	Jiné nevýrobní činnosti
L	**Náklady, výnosy**
LA	Náklady v druhovém členění
LB	Náklady v kalkulačním členění
LE	Výnosy organizací
M	**Užití a rozdělení národního důchodu**
MA	Užití národního důchodu
MB	Prvotní rozdělení
MC	Znovurozdělení
MD	Společenská spotřeba
N	**Finance**
NB	Zdroje a potřeby hospodářských organizací
ND	Úvěrové vztahy
NE	Pokladní plán
NF	Pojistné vztahy
NG	Aktiva organizací
NH	Pasíva organizací

Řada metodických listů	Třída Skupina
O	**Ceny**
OA	Velkoobchodní ceny průmyslu
OB	Velkoobchodní ceny stavebních konstrukcí a prací
OC	Nákupní ceny zemědělských výrobků
OD	Tarify v nákladní dopravě
OE	Tarify spojů za výkony pro socialistické organizace
OF	Ceny v zahraničním obchodě
OG	Maloobchodní ceny zboží
OH	Ceny ve veřejném stravování
OI	Ceny služeb placených obyvatelstvem
P	**Hmotná a kulturní úroveň obyvatelstva (životní úroveň)**
PA	Peněžní příjmy a výdaje obyvatelstva
PB	Úplné důchody a životní náklady
PC	Spotřeba nejdůležitějších druhů zboží
PD	Úroveň bydlení
PE	Vybavenost obyvatelstva předměty dlouhodobého užívání
R	**Sociální rozvoj**
RA	Společenská angažovanost obyvatelstva
RB	Pracovní iniciativa obyvatelstva
RC	Pracovní podmínky
RD	Volný čas a jeho využívání
RE	Sociální patologie
S	**Vnější ekonomické, vědeckotechnické a kulturní vztahy**
SA	Smluvní zajištění zahraničního obchodu
SB	Realizace zahraničního obchodu
SC	Platební bilance běžných položek
SD	Platební bilance likvidity
SE	Zahraniční majetková bilance
SF	Vybrané charakteristiky zahraničního obchodu
SG	Mezinárodní hospodářská kooperace a integrace
SH	Mezinárodní vědeckotechnická spolupráce
SF	Mezinárodní kulturní spolupráce

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady (orgány) podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon), ve znění vyhlášeném pod č. 127/1976 Sb. **výnos** ze dne 18. února 1985 čj. 6546/85, **kterým se mění a doplňuje Předpis L8/A o letové způsobilosti letadel, oddíl A — Všeobecné informace a postupy** ze dne 2. července 1974 čj. 17 734/74—20.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1985 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilní letectví) a u Státní letecké inspekce v Praze.

Distribucí předpisu je pověřeno Řízení letového provozu, letecká informační služba — letiště Praha-Ruzyně, PSČ 160 08.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady (orgány) podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon), ve znění vyhlášeném pod č. 127/1976 Sb. **výnos** ze dne 28. února 1985 čj. 8919/85—20, **kterým se mění a doplňuje Předpis L 4444 Postupy pro letové provozní služby** ze dne 25. června 1970 čj. 5396/70—20, ve znění výnosů federálního ministerstva dopravy ze dne 23. září 1982 čj. 16 096/82—20 a ze dne 2. srpna 1983 čj. 16 025/83—20.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1985 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví) a u Státní letecké inspekce v Praze.

Distribucí předpisu je pověřeno Řízení letového provozu, letecká informační služba — letiště Praha-Ruzyně, PSČ 160 08.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady (orgány) podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon), ve znění vyhlášeném pod č. 127/1976 Sb. **výnos** ze dne 15. března 1985 čj. 6506/1985—20, **kterým se vydává Předpis L 14 OP Ochranná pásma pozemních leteckých zařízení.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1985 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví) a u Státní letecké inspekce v Praze.

Distribucí předpisu je pověřeno Řízení letového provozu, letecká informační služba — letiště Praha-Ruzyně, PSČ 160 08.

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu a Státní bankou československou podle ustanovení § 119 odst. 2 celního zákona č. 44/1974 Sb. **výnos** ze dne 22. března 1985 čj. VI/4—4.680/85, **jímž se stanoví podmínky pro provádění úhrad v cizí měně za clo, dopravné, skladné, poštovní poplatky, uložené pokuty a náklady řízení.**

Výnos stanoví podmínky, za kterých mohou celnice přijímat od devizových cizozemců cizí měnu na úhradu cla, dopravného, skladného, poštovních poplatků, uložených pokut a nákladů řízení místo plnění v československé měně.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1985; byl zveřejněn ve Finančním zpravodaji a lze do něj nahlédnout na všech celnicích.

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství, federální ministerstvo všeobecného strojírenství a federální ministerstvo elektrotechnického průmyslu

vydala podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu **výnos** federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství č. 3/1984, federálního ministerstva všeobecného strojírenství č. 4/1984 a federálního ministerstva elektrotechnického průmyslu č. 1/1984 **o poskytování stabilizačních odměn dělníkům vybraných povolání a pracovišť.**

Tento výnos se vztahuje na dělníky, kteří pracují v organizacích v působnosti FMHTS, FMVS nebo FMEP a nebo v jejich částech určených příslušným ministerstvem na území stanovených průmyslových aglomerací v povolání strojního obrábění kovů soustružník, brusič, frézař, vrtař, dělník v obrobně nebo seřizovač nebo v nástrojárnách (vyjma komunálního nářadí), ve smaltovnách, lakovnách při povrchové úpravě výrobků stříkáním, v kalírnách, žíhárnách, mořírnách a fosfátovnách, galvanovnách a leštírnách galvanického pokovování, ve svařovnách, modelárnách a ve vývojových a prototypových dílnách a jsou odměňováni podle výnosu FMHTS, FMVS a FMEP č. 3/1981 o odměňování dělníků, ve znění výnosu FMHTS, FMVS a FMEP č. 2/1984.

Výnos nabývá účinnosti postupně v jednotlivých organizacích dnem, kterým v nich nabývá účinnosti výnos FMHTS, FMVS a FMEP č. 2/1984, kterým se mění a doplňuje výnos FMHTS, FMVS a FMEP o odměňování dělníků.

Výnos FMHTS č. 3/1984, FMVS č. 4/1984 a FMEP č. 1/1984 je publikován ve Zpravodaji FMHTS č. 5—6/1984 a ve Věstníku FMVS č. 11—12/1984. Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu hutnictví a těžkého strojírenství, federálním ministerstvu všeobecného strojírenství a federálním ministerstvu elektrotechnického průmyslu a na generálních ředitelstvích VHJ a v organizacích v působnosti FMHTS, FMVS a FMEP.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 25. března 1985 čj. MH/13-3500/1090/1985 **o odměňování pracovníků rozpočtových zařízení národních výborů pro komunální služby.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. června 1985.

Uvedený výnos bude uveřejněn v Provozním zpravodajství, orgánu ministerstva vnitra České socialistické republiky — správy pro místní hospodářství, částce č. 7—8/1985.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky — správě pro místní hospodářství, v odborech místního hospodářství krajských národních výborů, Národního výboru hlavního města Prahy a na národních výborech všech stupňů.

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstvo financí České socialistické republiky

společně vydaly v dohodě s ostatními zúčastněnými ústředními orgány státní správy podle § 9 odst. 1 zákona České národní rady č. 77/1969 Sb., o Státním fondu pro zúrodnění půdy, ve znění zákona České národní rady č. 175/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 77/1969 Sb., a podle § 38 odst. 5 zákona České národní rady č. 60/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu České socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla republiky), **směrnice** ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky ze dne 31. 1. 1985 čj. 297/85-110 a ministerstva financí České socialistické republiky ze dne 21. 2. 1985 čj. 251/3246/85 **k hospodaření s prostředky Státního fondu pro zúrodnění půdy a poskytování subvencí nebo půjček z tohoto fondu.**

Směrnice upravují zejména postup a podmínky pro poskytování subvencí a půjček z Fondu, postup při čerpání subvencí a půjček z Fondu, evidenci čerpání a kontrolu hospodaření

s prostředky Fondu a postup a podmínky vracení subvencí použitých v rozporu s podmínkami, za nichž byly poskytnuty.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. března 1985 a budou uveřejněny v částce 4/1985 Věstníku ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky.

Do směrnic lze nahlédnout na všech okresních a krajských zemědělských správách, na odborech vodního a lesního hospodářství a zemědělství ONV a KNV a na ministerstvu zemědělství a výživy České socialistické republiky.

Ministerstvo práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 50 písm. d) zákona SNR č. 132/1975 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení v znení zákona SNR č. 140/1982 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon SNR o pôsobnosti orgánov SSR v sociálnom zabezpečení, po dohode so zúčastnenými ústrednými orgánmi a so Slovenskou odborovou radou a po prerokovaní so Slovenským výborom Zväzu družstevných roľníkov **úpravu** zo 4. apríla 1985 č. 31/43-2262/85, **ktorou sa upravuje výška a podmienky úhrady za ubytovanie a základnú starostlivosť v domovoch pre matky s deťmi.**

Úpravou sa ustanovuje výška a podmienky úhrady za ubytovanie a základnú starostlivosť v domovoch pre matky s deťmi.

Úprava nadobúda účinnosť 15. májom 1985. Bude uverejnená v čiastke 1/1985 Spravodajcu MPSV SSR. Možno do nej nahliadnuť na Ministerstve práce a sociálnych vecí SSR, na odboroch sociálnych vecí a pracovných síl KNV (NVB) a odboroch sociálnych vecí ONV (ObNV).

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 71 ods. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu **úpravu z** 30. decembra 1983 č. Z-5173/1983-B/2-08, **ktorou sa mení a dopĺňa úprava** Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 15. novembra 1977 č. Z-6342/1977 **o hygienických požiadavkách na cudzorodé látky v požívatinách** registrovaná v čiastke 17/1978 Zb., uverejnená pod č. 35/1977 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky.

Úprava nadobudne účinnosť 1. januárom 1986. Uverejnená bude vo Vestníku Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky, odboroch zdravotníctva krajských a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

Federální statistický úřad

vydal v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem podle § 35 odst. 2 písm. b) zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací

1. **výnos** ze dne 15. 2. 1985 (č. Vk 2908/85), **kterým se mění směrnice „16/1 MH-VD" a výnos o změně těchto směrnic ze dne 27. dubna 1984 č. Vk 2632/84.**

   Směrnice FSÚ k státním statistickým výkazům za úsek místní hospodářství a výrobní družstva „16/1 MH-VD" schválené 20. srpna 1982 pod č. Vk 1845/83 a platné od 1. 1. 1983 se mění v částech týkajících se služeb obyvatelstvu uvedeným způsobem ve výnosu.

   Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. 3. 1985 a byl publikován pod poř. č. 3 v částce 4—5/85 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky;

2. **výnos** ze dne 25. 2. 1985 (č. Vk 2909/85), **kterým se doplňuje příloha k směrnicím 14 VO „Seznam zboží pro celostátní vykazování ve vnitřním obchodě".**

   Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. 3. 1985 a byl publikován pod poř. č. 4 v částce 4—5/85 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Státní arbitráž Československé socialistické republiky

vydala na základě usnesení předsednictva vlády Československé socialistické republiky ze dne 28. března 1985 č. 55 ke zprávě o řešení důsledků havárie v květnu 1984 v n. p. Východočeské chemické závody Synthesia, Pardubice a podle § 394 odst. 2 písm. b) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb. **výnos** ze dne 29. března 1985 č. 1/85 **o odchylné úpravě účtování a vymáhání penále za prodlení s dodávkami v důsledku havárie v provozu národního podniku Východočeské chemické závody Synthesia, Pardubice.**

Tímto výnosem se odchylně od ustanovení § 142 odst. 1 hospodářského zákoníku stanoví, že organizace, kterým vzniklo právo na penále za prodlení s dodávkami národního podniku Východočeské chemické závody Synthesia, Pardubice nebo organizací zabezpečujících svými dodávkami obnovu havarovaných provozů, nejsou povinny toto penále účtovat ani vymáhat, pokud prodlení bylo způsobeno havárií ve jmenovaném podniku dne 28. května 1984 nebo přesunem dodávek k přednostnímu zabezpečení realizace uvedené obnovy.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1985 a lze do něj nahlédnout u všech krajských státních arbitráží, u Státní arbitráže pro hlavní město Prahu, u Státní arbitráže pro hlavní město Slovenské socialistické republiky Bratislavu, u Státní arbitráže České socialistické republiky, Státní arbitráže Slovenské socialistické republiky a u Státní arbitráže Československé socialistické republiky.

Československá komise pro atomovou energii

vydala ve spolupráci s federálním ministerstvem paliv a energetiky podle § 54 odst. 3 písm. c) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve znění zákona č. 115/1983 Sb. a podle § 21 zákona č. 28/1984 Sb., o státním dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení, **výnos** č. 9/1985 ze dne 16. května 1985 **o zajištění jaderné bezpečnosti výzkumných jaderných zařízení.**

Výnos navazuje na ustanovení zákona č. 28/1984 Sb. a vedle požadavků v tomto zákoně uvedených stanoví další požadavky k zajištění jaderné bezpečnosti při projektování, výstavbě, spouštění, zkušebním a trvalém provozu, rekonstrukcích a vyřazování výzkumných jaderných zařízení z provozu.

Výnos určuje závazný postup pro orgány, organizace a jejich pracovníky zabezpečující tyto činnosti.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1985 a je uveřejněn ve Zpravodaji Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj, České komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a Slovenské komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj v částce 2—3/1985.

Český svaz výrobních družstev

vydal

1. podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 6. listopadu 1984, kterými se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení.**

   Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1985 a jsou pod poř. č. 42 uveřejněny ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 12/1984;

2. podle § 239 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a s českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 11. prosince 1984, kterými se mění a doplňují směrnice ze dne 28. května 1981 č. 47 o odměňování činností a prací na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.**

   Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. března 1985 a jsou pod poř. č. 8 uveřejněny ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 2/1985.

Současně byly zrušeny směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 24. května 1983 č. 51, kterými se mění a doplňují směrnice ze dne 28. května 1981 č. 47 o odměňování činností a prací na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr;

3. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 5. února 1985, kterými se upravuje poskytování režijních náhrad a náhrad za používání vlastního nářadí, zařízení a předmětů potřebných pro výkon práce.**

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. června 1985 a jsou pod poř. č. 9 uveřejněny ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 2/1985.

Do uvedených předpisů je možno nahlédnout na Českém svazu výrobních družstev v Praze 1, Jindřišská 2, na krajských výborech Českého svazu výrobních družstev (městském výboru ČSVD v Praze) a ve výrobních družstvech na území České socialistické republiky.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 1. března 1985 byla v Moskvě podepsána Dohoda mezi federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství ČSSR a ministerstvem černé metalurgie SSSR o vědeckotechnické spolupráci při řešení tématu „Vývoj, výroba a ověření separátorů prstencového typu s vysokointenzitním magnetickým polem".

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 14 dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 1987.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 14. března 1985 byla v Lipsku podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o dlouhodobé hospodářské a vědeckotechnické spolupráci v oblasti automobilového průmyslu.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 11 dnem podpisu.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Reklamace předplatného se uznávají do 3 měsíců od data vydání reklamované částky. Pozdější požadavky budou vyřízeny na základě objednávky — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — **Účet pro předplatné:** SBČS Praha 1 — účet č. 19-706-011 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 346 Be 55 — **Tisknou:** Tiskařské závody, n. p., závod 2, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6 — **Dohlédací pošta Praha 07**